توجه به مخبرهای صامت در بدو وقوع واقعه

شاگرد: اصل فرمایش شما این شد که خبر صرف حکایت از واقع نیست. بلکه خود شواهد هم خبر می‌دهند. عرض من این است که خبر زید را کنار بگذاریم و اگر یک کارگاه دارد تشابک شواهد می‌کند، خب این‌ها اخبار متواتر می‌شود چون همه دارند خبر می‌دهند.
استاد: الآن که ما بحث می‌کنیم تا تواتر را به نحو تواتر استقبالی جلو ببریم، فعلا می‌خواهیم آن هایی که هست را ببینیم. اینکه اصطلاح کلاسیک چه بوده، تعریف در آن جا منطبق می‌شود یا نه، برای بعد. اول ببینیم چه چیزهایی هست. یکی خبر داده که زید عمرو را کشت. این خبر نزد همه خبر واحد است. من هم نمی‌گویم که این خبر متواتر است، چون زید خبر می‌دهد. اما قتل عمرو توسط زید امری است که در بدو حدوثش شأنیت تواتر استقبالی را دارد یا ندارد؟ شأنیت را دارد. من می‌خواهم بگویم چرا دارد؟ یعنی به چشم‌مان عینکی بزنیم که ببینیم قتل عمرو توسط زید صرفاً چیزی نیست که شایعه باشد. به فرمایش شما در روستایی باشد که کلاه سرشان بگذارند. افراد تمام طبقات مختلف جامعه، از وسواسی، از ساده، از عاقل و همه جوره نزدشان می‌خش کوبیده می‌شود.
عرض من این است که قتل عمرو توسط زید در تحلیل تواتر استقبالی، امری است که استقبالیاً متواتر است. ولو اخبار یکی از او خبر واحد است. چرا؟ به‌خاطر اینکه در بدو حدوث او مخبر صامت داریم و به آن نگاه می‌کنیم و می‌گوییم الف، ب، ج مخبر صامت هستند. مگر شما در تواتر مخبر نمی‌خواهید؟ این هم مخبر صامت است. می‌گویید در اصطلاح ما صامت نبود. می‌گویم من حرفی ندارم. ما فعلاً کاری با اصطلاح نداریم. ما می‌خواهیم عینکمان مخبر صامت را ببیند. وقتی آن را دیدیم بعداً خیلی می‌توانیم از آن استفاده کنیم. ولو اصطلاح یک اصطلاح دیگری باشد.

بازبینی #2
ایجاد شده 4 آوریل 2024 08:05:25 توسط ... .
به روزرسانی شده 15 مه 2024 15:18:06 توسط ... .